

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. BN 12600 III, k. 88va–89ra

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 112 [Gn. 113]

[112] De civitate Meydeburk.

Nunc attendatis de civitate Meydeburk. Cum primo Meydeburk fuit [k. 88vb] locatum seu fundatum imperatoris Ottonis Magni consilio, et cum terre arbitrio, et stabilitum fuit in suo iure, sicut nunc tenet municipali secundum consuetudinem antiquorum, idcirco utraque uno utitur iure. Et eapropter omnes de Polonia ac de Bohemia, qui sub iure locati sunt Thewtwnico et de marchia et Missynensi provincia, hii omnes ius suum in Hallis recipere debent, et de civitatibus, que in hiis districtibus locati sunt. Et si sententiam ignoraverint aut deffectum habuerint in una sententia, hanc oportet in Meydeburk querere. Idcirco, quia omne municipale protegit, quod iure terrestri fieri non potest, quod cum reprobata sententia de marchia comutatum [s] trahi possit, que marchio secundum suum arbitrium iudicat, quod comes aut propriam graciam non facit, sed iudicat sub banno [k. 89ra] regio. Hoc idem fit in omnibus civitatibus, ubi bannum regium est, quod vir demeretur tria talenta iudici feodato sub banno regio. Sin autem iudicatur^a sub banno regio, tunc sculteto demerentur octo solidi de iudicio cum sentenciis scabinorum. Idem fit burgravio. Scabini undecim esse debent, et scultetus duodecimus^b, quia burgravius primam sententiam diffinire debet. Quia burgravius ultimum bannitum iudicium absque sculteto habere potest, nec scultetus ab hiis undecim scabinis.

^a poprawione z iudicata; ^b w rkp. XIIus

[hasła: miasto, Magdeburg, Otto Wielki, prawo niemieckie, zwyczaj, Halle, Polska, Czechy, Miśnia, Marchia Łużycka, wyrok, skarga, sąd królewski, sołtys, sędzia, ławnik, burgrabia, sąd wyłożony]